

Indywidualna interpretacja podatkowa

Wójt Gminy Sobienie-Jeziory działając na podstawie norm prawnych zawartych w art. 14b § 1 w nawiązaniu do art. 14j § 1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 2383 ze zm.) [dalej: *ustawa – Ordynacja podatkowa*] po rozpatrzeniu wniosku z dnia 22 listopada 2023 roku (uzupełnionego w drodze pisma z dnia 18 stycznia 2024 roku) o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczących podatku od nieruchomości uznaje stanowisko Wnioskodawcy – CCTN Development Poland sp. z o.o. za nieprawidłowe.

Uzasadnienie

W dniu 22 listopada 2023 roku do Wójta Gminy Sobienie – Jeziory wpłynął wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 70 ze zm.) [dalej: *ustawa o podatkach i opłatach lokalnych*]. Wnioskodawca podniósł, że jest członkiem grupy kapitałowej, której naczelnym przedmiotem działalności jest dostarczanie rozwiązań infrastruktury technicznej udostępnianej operatorom telekomunikacyjnym do montażu urządzeń antenowych i przesyłowych. W tego typu profil działalności wpisuje się aktywność Wnioskodawcy polegająca na budowie infrastruktury technicznej składającej się głównie z fundamentu betonowego, na którym posadowiona jest składana konstrukcja stalowa wraz z odpowiednim oprzyrządowaniem pozwalającym na montaż przez operatorów telekomunikacyjnych urządzeń antenowych. Opisana infrastruktura techniczna jest przyłączona do sieci energetycznej oraz przygotowana jest odpowiednia infrastruktura towarzysząca (np. drogi dojazdowe, sieci elektroenergetyczne i telekomunikacyjne). Na tak przygotowanej infrastrukturze technicznej (konstrukcji stalowej posadowionej na betonowym fundamencie) montowane są anteny nadawczo-odbiorcze będące własnością podmiotów trzecich. Wnioskodawca, na podstawie umowy najmu lub dzierżawy umożliwia podmiotom trzecim, głównie operatorom telekomunikacyjnym, zamontowanie anten nadawczo-odbiorczych na wybudowanej infrastrukturze technicznej. W ocenie Wnioskodawcy urządzenia te nie są trwale związane z infrastrukturą techniczną i w zależności od potrzeb mogą być w łatwy sposób demontowane i przenoszone w inne miejsca, co nie wpływa na techniczną użyteczność samego masztu lub też innych anten

zamontowanych na danej infrastrukturze technicznej. Wnioskodawca w żadnym momencie nie będzie właścicielem montowanych na infrastrukturze urządzeń, a tym przez cały okres trwania umowy i korzystania z maszty pozostanie podmiot trzeci.

W celu realizacji inwestycji Wnioskodawca będzie zawierał umowy dzierżawy gruntu, głównie z osobami fizycznymi, na których budowana jest infrastruktura wieżowa. Umowa dzierżawy jest zawierana na czas określony, najczęściej jest to okres od 15 do 20 lat, ale mogą wystąpić sytuacje, kiedy ten okres będzie dłuższy. Zgodnie z umową, rzeczy ruchome posadowione przez Wnioskodawcę na dzierżawionym gruncie, w tym cała infrastruktura techniczna oraz infrastruktura towarzysząca pozostają własnością dzierżawcy, a więc Wnioskodawcy. W przypadku anten nadawczo-odbiorczych będą one własnością podmiotu trzeciego, który na podstawie odpowiedniej umowy będzie korzystał z infrastruktury technicznej – nie będą one własnością wydierżawiającego, ani Wnioskodawcy. W przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia umowy dzierżawy, Wnioskodawca będzie zobowiązany do przywrócenia gruntu do stanu pierwotnego, po uprzednim zdemontowaniu wszystkich urządzeń i instalacji telekomunikacyjnych przez najemców (dzierżawców). Dla celów podatkowych, Wnioskodawca będzie oddzielnie prezentował w rejestrze środków trwałych elementy infrastruktury technicznej, tj. fundament betonowy, konstrukcję stalową oraz odpowiednie urządzenia towarzyszące. Należy podkreślić, że anteny nadawczo-odbiorcze i inne urządzenia będące własnością podmiotów trzecich nie są ujęte w rejestrze środków trwałych Wnioskodawcy i nie będą przez niego amortyzowane.

Na bazie przedstawionego stanu faktycznego Wnioskodawca w drodze wniosku z dnia 22 listopada 2023 roku skierował do Wójta Gminy Sobienie – Jeziory następujące pytania:

1. Czy obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości z tytułu opodatkowania infrastruktury technicznej będzie ciążył na Wnioskodawcy jako właścicielu tej budowli posadowionej na dzierżawionym gruncie?
2. Czy infrastruktura techniczna stanowi budowlę w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych będącą przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości?
3. Czy Wnioskodawca jako podstawę opodatkowania budowli w podatku od nieruchomości z tytułu opodatkowania wieży telekomunikacyjnej powinien uwzględnić wyłącznie wartość początkową betonowego fundamentu?
4. W przypadku, gdyby stanowisko Wójta Gminy Sobienie - Jeziory w zakresie pytania

o numerze trzy było nieprawidłowe, to czy Wnioskodawca za podstawę opodatkowania powinien uznać wartość początkową część budowlaną infrastruktury technicznej w postaci betonowego fundamentu oraz konstrukcji stalowej należącej do Wnioskodawcy z wyłączeniem anten nadawczo-odbiorczych i innych urządzeń montowanych na maszcie nie będących własnością Wnioskodawcy?

W odniesieniu do wyżej zadanych pytań Wnioskodawca przedstawił następujące propozycje odpowiedzi:

1. Obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości z tytułu opodatkowania wyżej wskazanego elementu infrastruktury technicznej (wieży telekomunikacyjnej) będzie ciążył na Wnioskodawcy jako właścicieli infrastruktury telekomunikacyjnej.
2. Infrastruktura techniczna stanowi budowlę w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.
3. Podstawą opodatkowania budowli w przedstawionym stanie faktycznym powinna być wyłącznie wartość początkowa fundamentu betonowego, na którym ulokowana jest infrastruktura techniczna.
4. W przypadku uznania stanowiska Wnioskodawcy w zakresie pytania o numerze trzy za nieprawidłowe, podstawą opodatkowania budowli w podatku od nieruchomości z tytułu opodatkowania infrastruktury technicznej powinna być wyłącznie wartość początkowa urządzeń o charakterze budowlanym tj. fundamentu i konstrukcji stalowej. Zatem, anteny nadawczo-odbiorcze i inne urządzenia montowane na fundamencie i konstrukcji stalowej lub nie będące własnością Wnioskodawcy nie będą uwzględnione w podstawie opodatkowania podatkiem od nieruchomości przez Wnioskodawcy (tj. nie będą opodatkowane podatkiem od nieruchomości przez Wnioskodawcę).

Wójt Gminy Sobienie-Jeziory w trybie art. 169 § 1 w związku z art. 14b § 3 ustawy – Ordynacja podatkowa w drodze wezwania z dnia 29 grudnia 2023 roku zobowiązał Wnioskodawcę do uzupełnienia braków formalnych wniosku z dnia 22 listopada 2023 roku w następującym zakresie:

1. Polegających na niewyczerpującym przedstawieniu stanu faktycznego w zakresie dotyczącym pierwszego pytania zadanego przez Wnioskodawcę o treści „*czy obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości z tytułu opodatkowania infrastruktury technicznej będzie ciążył na Spółce jako właścicieli tej budowli posadowionej na dzierzawionym gruncie?*” poprzez wskazanie, czy wykonanie

przeniesienie i rozebranie opisanej we wniosku z dnia 22 listopada 2022 roku konstrukcji stalowej posadowionej na betonowym fundamencie i zwanej przez Wnioskodawcę „infrastrukturą techniczną” będzie wymagało wykonywania prac (robót) ziemnych?

2. Polegających na niewyczerpującym przedstawieniu stanu faktycznego w zakresie dotyczącym pierwszego pytania zadanego przez Wnioskodawcę o treści „*czy obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości z tytułu opodatkowania infrastruktury technicznej będzie ciążył na Spółce jako właścicielu tej budowli posadowionej na dzierżawionym gruncie?*” poprzez wskazanie, czy przeniesienie opisanej we wniosku z dnia 22 listopada 2022 roku infrastruktury technicznej będzie wiązało się z jego zmianą techniczną wymagającą wykonania prac (robót) ziemnych w miejscu do którego będzie przenoszona?
3. Polegających na niewyczerpującym przedstawieniu stanu faktycznego w zakresie dotyczącym pierwszego pytania zadanego przez Wnioskodawcę o treści „*czy obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości z tytułu opodatkowania infrastruktury technicznej będzie ciążył na Spółce jako właścicielu tej budowli posadowionej na dzierżawionym gruncie?*” poprzez wskazanie, czy założenia techniczne przewidziane dla infrastruktury technicznej będą gwarantować jej stabilność ukierunkowaną na przeciwdziałanie czynnikom zewnętrznym mogącym ją zniszczyć lub spowodować przesunięcie czy też przemieszczenie na inne miejsce?

Wnioskodawca w ramach pierwszego pytania zadanego organowi podatkowemu w ramach wniosku z dnia 22 listopada 2023 roku ogniskuje swoją uwagę na ustawowych pojęciach nawiązujących do trwałego związania z gruntem oraz części składowych nieruchomości. W ocenie tutejszego organu podatkowego przedstawiony przez Wnioskodawcę stan faktyczny jest obciążony przemilczeniami na temat zagadnień technicznych pozwalających na poczynienie prawidłowych ustaleń natury faktycznej i prawnej. Do tych właśnie okoliczności nawiązują wyżej wskazane zapytania, do których zastosowania uprawniają normy prawne wyrażone w art. 169 § 1 w nawiązaniu do art. 14b i art. 14b § 3 ustawy – Ordynacja podatkowa.

4. Polegających na niewyczerpującym przedstawieniu stanu faktycznego w zakresie dotyczącym trzeciego pytania zadanego przez Wnioskodawcę o treści „*czy spółka jako podstawę opodatkowania budowli w podatku od nieruchomości z tytułu opodatkowania wieży telekomunikacyjnej powinna uwzględnić wyłącznie wartość początkową betonowego fundamentu?*” poprzez wskazanie, czy opisana we wniosku z dnia 22 listopada 2022 roku infrastruktura techniczna będzie wykonywana w ramach współpracy gospodarczej z osobą trzecią (lub na jej zlecenie), która wyraża zainteresowanie montażem anten nadawczo-odbiorczych i innych urządzeń?

5. Polegających na niewyczerpującym przedstawieniu stanu faktycznego w zakresie dotyczącym trzeciego pytania zadanego przez Wnioskodawcę o treści „czy spółka jako podstawę opodatkowania budowli w podatku od nieruchomości z tytułu opodatkowania wieży telekomunikacyjnej powinna uwzględnić wyłącznie wartość początkową betonowego fundamentu?” poprzez wskazanie, czy opisana we wniosku z dnia 22 listopada 2022 roku infrastruktura techniczna będzie wykonywana w ramach współpracy gospodarczej z osobą trzecią (lub na jej zlecenie), która wyraża zainteresowanie montażem anten nadawczo-odbiorczych i innych urządzeń?
6. Polegających na niewyczerpującym przedstawieniu stanu faktycznego w zakresie dotyczącym trzeciego pytania zadanego przez Wnioskodawcę o treści „czy spółka jako podstawę opodatkowania budowli w podatku od nieruchomości z tytułu opodatkowania wieży telekomunikacyjnej powinna uwzględnić wyłącznie wartość początkową betonowego fundamentu?” poprzez wskazanie, na jak długi okres czasu opisana we wniosku z dnia 22 listopada 2022 roku infrastruktura techniczna będzie udostępniana osobom trzecim w celu montowania na niej anten nadawczo-odbiorczych i innych urządzeń?
7. Polegających na niewyczerpującym przedstawieniu stanu faktycznego w zakresie dotyczącym trzeciego pytania zadanego przez Wnioskodawcę o treści „czy spółka jako podstawę opodatkowania budowli w podatku od nieruchomości z tytułu opodatkowania wieży telekomunikacyjnej powinna uwzględnić wyłącznie wartość początkową betonowego fundamentu?” poprzez wskazanie, kto fizycznie na opisanej we wniosku z dnia 22 listopada 2022 roku infrastrukturze technicznej będzie montował anteny nadawczo-odbiorcze i inne urządzenia?

Wnioskodawca w ramach trzeciego pytania zadanego organowi podatkowemu w ramach wniosku z dnia 22 listopada 2023 roku skupia swoją uwagę na stopniu powiązania techniczno-użytkowego infrastruktury technicznej z mającymi być montowanymi na niej antenami nadawczo-odbiorczymi i innymi urządzeniami. W ocenie tutejszego organu podatkowego przedstawiony przez Wnioskodawcę stan faktyczny jest obarczony przemilczeniami na temat stopnia powiązania Wnioskodawcy z osobami trzecimi mającymi się to wykonywać pozwalających na poczynienie prawidłowych ustaleń natury faktycznej i prawnej. Do tych właśnie okoliczności nawiązują wyżej wskazane zapytania, do których zastosowania uprawniają normy prawne wyrażone w art. 169 § 1 w nawiązaniu do art. 14h i art. 14b § 3 ustawy – Ordynacja podatkowa.

Wnioskodawca w drodze pisma z dnia 18 stycznia 2024 roku udzielił następujących odpowiedzi na poszczególne – wyżej zacytowane – pytania zawarte w wezwaniu z dnia 29 grudnia 2023 roku:

1. Wykonanie, przeniesienie i rozebranie opisanej we wniosku konstrukcji stalowej

- posadowionej na betonowym fundamencie (infrastruktury technicznej) nie będzie wymagało wykonania prac (robót) ziemnych. Wystarczające będzie odkręcenie śrub kotwiczących konstrukcję stalową do fundamentu i jej zdemontowanie.
2. Przeniesienie opisanej we wniosku konstrukcji stalowej (infrastruktury technicznej) w inne miejsce będzie wymagało wykonania robót ziemnych w postaci wybudowania fundamentu betonowego, na którym ta konstrukcja stalowa zostanie posadowiona.
 3. Założenia techniczne przewidziane dla infrastruktury technicznej będą gwarantować jej stabilność ukierunkowaną na przeciwdziałanie czynnikom zewnętrznym mogącym ją zniszczyć lub spowodować przesunięcie, bądź przeniesienie a inne miejsce.
 4. Infrastruktura techniczna jest realizowana jako inwestycja własna Wnioskodawcy. Wnioskodawca nie działa na zlecenie zainteresowanego montażem anten nadawczo-odbiorczych lub innych urządzeń.
 5. Infrastruktura techniczna będzie wykonywana przez Wnioskodawcę samodzielnie, bez współpracy w celu montowania na niej anten nadawczo-odbiorczych lub innych urządzeń
 6. Infrastruktura techniczna będzie wykonywana przez Wnioskodawcę samodzielnie, bez współpracy w celu montowania na niej anten nadawczo-odbiorczych lub innych urządzeń na podstawie wieloletnich umów dzierżawy, których okres wynosi co najmniej dziesięć lat.
 7. Montaż anten nadawczo-odbiorczych lub innych urządzeń dokonywany jest samodzielnie przez dzierżawców (firmy telekomunikacyjne) lub podmioty działające na ich zlecenie.

Uzasadnienie

Kluczowym zagadnieniem przedstawionym we wniosku z dnia 22 listopada 2023 roku do rozstrzygnięcia (zinterpretowania) Wójtowi Gminy Sobienie – Jeziory jest ustalenie zakresu podmiotowego obowiązku podatkowego z tytułu podatku od nieruchomości w ramach sformułowanego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego. Zasada ogólna dla ustaleń podmiotowych na gruncie niniejszej sprawy interpretacyjnej została wyrażona na gruncie art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych – podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych. Jako, że w świetle stanowiska Wnioskodawcy przedstawionego we wniosku z dnia 22 listopada 2023 roku bezsporne jest to, że odwołuje się on w części uzasadnienia do pojęcia „*trwałego związania z gruntem*” – to za uzasadnione należy uznać wyłącznie posiłkowe odwołanie się do normy prawnej wyrażonej w art. 47 i art. 48 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1610 ze zm.) [dalej: *k.c.*], w

myśl której część składowa nieruchomości nie może być odrębnym przedmiotem własności i innych praw rzeczowych, a do jej części składowych należą w szczególności budynki i inne urządzenia trwale z nią związane. Jedynie posiłkowe i tylko po to, aby zobrazować zakres przedmiotowy prawa własności do nieruchomości. W omawianym zakresie mają bowiem kluczowe znaczenie normy prawnobudowlane, które odwołują się do pojęcia „trwale związana z gruntem”. To one – czyli przepisy prawnobudowlane, a nie przepisy cywilnoprawne – a więc również wzajemne ustalenia stron umowy dzierżawy (do których odwołuje się Wnioskodawca w ramach uzasadnienia wniosku z dnia 22 listopada 2023 roku) – wyznaczają prawidłowy kierunek zastosowania norm prawnych zawartych w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych. Potwierdza to pogląd przedstawiony w uzasadnieniu wyroku wydanego przez Naczelny Sąd Administracyjny w dniu 6 kwietnia 2017 roku w sprawie o sygnaturze II FSK 630/15 - *należy przyjąć, że użyte w art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i art. 3 pkt 2 ustawy - Prawo budowlane określenie „trwale związany z gruntem” nie powinno być rozumiane w znaczeniu, o którym mowa w art. 47 § 2 i 3 w związku z art. 48 k.c., lecz w znaczeniu językowym.* Podobne spostrzeżenie zostało wyrażone w uzasadnieniu wyroku wydanego przez Naczelny Sąd Administracyjny w dniu 2 czerwca 2017 roku w sprawie o sygnaturze II FSK 1249/15 - *to techniczna konstrukcja całego obiektu powinna stanowić miarodajne kryterium i punkt odniesienia dla ustalenia czy dany obiekt budowlany - dla celów jego opodatkowania - jest czy nie jest budynkiem, nie zaś przyjęte na bazie swobody kontraktowej postanowienia umów cywilnych.*

Z przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego (we wniosku z dnia 22 listopada 2023 roku uzupełnionego w drodze pisma z dnia 18 stycznia 2024 roku) wynika, iż cała opisana przez niego infrastruktura techniczna jest oparta na betonowym fundamencie, którego wykonanie wymaga przeprowadzenia robót ziemnych. Będzie on dawał dla całej infrastruktury technicznej gwarancję stabilności przed oddziaływaniem przez czynniki zewnętrzne. Inaczej mówiąc – betonowy fundament będzie zapobiegał zniszczeniu lub przesunięciu infrastruktury technicznej – a co więcej - uniemożliwiał przeniesienie na inne miejsce. Wnioskodawca stwierdził bowiem wprost, iż (ewentualne) przeniesienie infrastruktury technicznej odbywałoby się z wyłączeniem betonowego fundamentu, który na nowo musiałby być wykonany w innym miejscu. Pozwala to Wójtowi Gminy Sobienie – Jeziory uznać, iż infrastruktura techniczna przedstawiona przez Wnioskodawcę na łamach wniosku z dnia 22 listopada 2022 roku uzupełnionego w piśmie z dnia 18 stycznia 2024 roku jest trwale związana z gruntem. Niewątpliwie betonowy fundament jest elementem konstrukcyjnym, od którego zależy stabilność całego przedsięwzięcia technicznego i czyni go odpornym na zjawiska zewnętrzne. Jeśli więc przeniesienie infrastruktury technicznej wiąże się z potrzebą wykonania robót budowlanych polegających na wykonaniu nowego fundamentu, to bez wątpienia jest ona trwale

związana z gruntem w rozumieniu. Pozostaje stwierdzić, iż przedmiotowa infrastruktura jest trwale związana z gruntem (bo ma przede wszystkim fundamenty), a więc stanowi część składową nieruchomości gruntowej. Potwierdza to pogląd zawarty w uzasadnieniu wyroku wydanego przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w dniu 25 sierpnia 2020 roku w sprawie o sygnaturze I SA/Łd 158/20 - *Trwale związanie z gruntem oznacza związanie na tyle mocne, iż odłączenie obiektu spowodowałoby zasadniczą jego zmianę w sensie technicznym, uniemożliwiającą ponowne jego posadowienie w innym miejscu bez konieczności ponownego przygotowania podłoża.* To zaś skutkuje stwierdzeniem, że to właściciel nieruchomości gruntowej (a nie go wydzierżawiający, czyli Wnioskodawca) będzie podatnikiem podatku od nieruchomości w postaci przedmiotowej budowli – na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Jeśli zaś chodzi o kwalifikację prawnobudowlaną opisywanej przez Wnioskodawcę infrastruktury technicznej, to Wójt Gminy Sobienie - Jeziory skłania się ku stwierdzeniu, że stanowi ona wolno stojący masz antenowy – czyli kategorię wprost wymienioną w art. 3 pkt 3 ustawy – Prawo budowlane. W sformułowanym przez Wnioskodawcę stanie faktycznym zostało wyraźnie wskazane, że przedmiotowa infrastruktura techniczna będzie służyła operatorom telekomunikacyjnym do montowania na niej urządzeń antenowych. Tyle, że – co należy stanowczo podkreślić – przedmiotowa infrastruktura techniczna ma charakter budowli trwale związanej z gruntem – co zostało wykazane w powyżej przedstawionej argumentacji. Co za tym idzie – budowla opisywana przez Wnioskodawcę – z czym on sam zgadza się – nie stanowi tymczasowego obiektu budowlanego zdefiniowanego na gruncie art. 3 pkt 5a ustawy – Prawo budowlane. Jednakże jej trwale związanie z gruntem przekłada się na to, iż to właściciel nieruchomości gruntowej, a nie Wnioskodawca będzie podatnikiem podatku od nieruchomości – stosownie do normy wyrażonej w art. 3 ust. 1 pkt 1 i art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w związku z art. 47 k.c. i art. 48 k.c.

Wyraźnie wykluczenie możliwości przyznania Wnioskodawcy w analizowanym stanie faktycznym statusu podatnika czyni bezprzedmiotowym udzielanie odpowiedzi na pytania przedstawione w punkcie trzecim i czwartym. Wyraźnie jest w nich wskazane założenie posiadania takiego statusu i jest to czynione w odniesieniu do pytania zawartego w punkcie pierwszym, gdzie Wnioskodawca wprost zgłasza żądanie udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy jest on właścicielem przedmiotowej budowli, co zostało kategorycznie wykluczone we wcześniejszych rozważaniach czynionych w duchu reguł wyznaczonych treścią art. 3 ust. 1 pkt 1 i art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w związku z art. 47 k.c. i art. 48 k.c. Niemniej – z ostrożności proceduralnej należy zwrócić uwagę, iż Wnioskodawca w opisie stanu faktycznego wskazuje, że jego zamierzenie inwestycyjne

polega na budowie infrastruktury technicznej składającej się głównie z fundamentu betonowego, na którym posadowiona jest składana konstrukcja stalowa wraz z odpowiednim oprzyrządowaniem pozwalającym na montaż przez operatorów telekomunikacyjnych urządzeń antenowych. W pytaniu zawartym w punkcie trzecim Wnioskodawca ogranicza przedmiot opodatkowania do fundamentu – zaś w punkcie czwartym rozszerza go o konstrukcję stalową, ale z wyłączeniem anten nadawczo-odbiorczych i innych urządzeń montowanych na maszcie. Przy założeniu, że Wnioskodawca nie jest właścicielem przedmiotowej infrastruktury technicznej – co czyni niniejsze rozważania za niewiążące w zakresie ochrony prawnopodatkowej Wnioskodawcy – Wójt Gminy Sobienie - Jeziory stwierdza, iż przedmiotem opodatkowania powinna zostać uczyniona pełna opisana przez Wnioskodawcę infrastruktura techniczna – z uwzględnieniem konstrukcji stalowej i przy zastosowaniu zasad ustalania podstawy opodatkowania określonych w art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Na marginesie Wójt Gminy Sobienie – Jeziory zauważa, iż zgodnie z art. 14d § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa trzymiesięczny termin do wydania niniejszej interpretacji został przedłużony o okres dzielący wystosowanie wezwania z dnia 29 grudnia 2023 roku i wpłynięcia do Wójta Gminy Sobienie - Jeziory pisma z dnia 16 stycznia 2024 roku – czyli o dziewiętnaście dni obejmujące okres od dnia 30 stycznia 2023 roku do dnia 17 grudnia 2024 roku. Tak więc termin do wydania niniejszej interpretacji podatkowej mija w dniu 12 marca 2024 roku.

Pouczenia

GMINA SOBIENIE - JEZIORY
08-443 SOBIENIE - JEZIORY
ul. Garwolińska 16

WÓJT

Kamil Choim

1. Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia pełnomocnikowi Wnioskodawcy indywidualnej interpretacji podatkowej.
2. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wójta Gminy Sobienie - Jeziory – ul. Garwolińska 16, 08-443 Sobienie Jeziory.